

MŪSŲ LIETUVA

NR. 5 (1488) - SEMANÁRIO - 1977 M. VASARIS - FEVEREIRO 3 D. 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

ATEISTINIS SIAUTĖJIMAS

Įsikabinę už K. Markso posakio "religija — opiumas žmonėms", bolševikai savaip interpretuoja tą posakį. Interpretacija nesudėtinga: imk tikintį už parkarpos ir purtyk jį tol, kol vargšas, su puta ant lūpų, pasisakys netikįs nei Dievu, nei velnui! Toks laikomas nauju žmogumi. Ta dingtimi Vincas Lauraitis rašo agitaciniame Vilniuje leidžiamame "Laikas ir įvykiai" (nr. 6). Vincas Lauraitis vyras tituluotas: Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto vyresnysis dėstytojas, istorijos mokslų kandidatas!

Jo moksliskas "kvalifikacijas" matom iš temos ir jos iliustracijų. Žmogų, esą, reikia "išlaisvinti iš religinių prietarų". Ir štai "išlaisvinimas". "Gintaro" kolūkyje sudegė žemdirbio namas. Žemdirbys buvo tikintysis, ant sienų kaboję šventųjų paveikslai. Jie sudegė, kartu su namais. Kolūkio valdyba patalkino padėgėliui pastatyti naują trobelę. Dabar žemdirbys joje ir gyvena, bet šventųjų paveikslų ant sienų nebekabina. Tai reiškia, "mokslo kandidato" nuomone, žemdirbys "koregavo savo santykius su dievu".

Guodžiūnų kolūkyje surengė "namų ruošos kursus", sukviėtę į kursus religingas moteris. "Namų ruošą" taip suįdomino moteris, kad jos pradėjo nebelankyti bažnyčios. Tada buvo šianapiūtė, tos moterys sekmadienį išėjo dirbti; dirbo ir atleidų dieną. Tai moterėlių išlaisvinimas iš religinių prietarų.

Kėdainių rajone "Rytų aušros" kolūkyje komunistai ir komjaunuoliai surašė visus tikinčiuosius, pradėjo lankyti jų namus, aiškinti religinių prietarų žala. Veizdėk dabar, buvę tikintieji tapo nebetikį.

Čia ir pat "istorijos mokslų kandidatas" priduria savo asmenišką patirties dvylikę. Esą, jis gulėjęs ligoninės kambaryje kartu su senioku, kurį pagydė nuo akių ligos. Esą, anksčiau tas seniokas vis meldėsi prie "Trakų Marijos paveikslu" ir "aukojo šventai stebuklādarei", o išgydė jį nuo akių ligos ne "Trakų Marija", bet sovietinis gydytojas!

Toks absurdiškos konstrukcijos, fanatiško tono ir piktybinės neapykantos kitaip manančiam žmogui rašinėlis gerai atestuoja "istorijos mokslų kandidato" erudicinį lygį ir jo pasaulėlį. Tai jau įdomi ekspozicija liguistos, nenusikratomos idėjos stovio. Tai yra asmeniška Vinco Lauraičio psichozė. Tokių fanatikų visad reikėjo ir reikia nacizmui, bolševizmui...

Greta to yra platesnės reikšmės visuomeninė panorama, kurią atidengia plepus "istorijos mokslų politrukus". Kolchozuose surašo tikinčius žmones, braunasi į jų butus, seka, kas pakabinta ant sienų jų kambariuose, liepia ateiti į ateistinius kursus, įpareigoja dirbti religinės reikšmės dienomis, laiko religingumu įtariamą asmenį nuolatinėje priežiūroje...

Visa tai, apie ką rašo garsoji "Lietuvių katalikų bažnyčios kronika" ir ką

JAV DIPLOMATO DRĄSUS PASISAKYMAS

The Washington Post dienraštis gruodžio 19 laidoj, For the Record skilty rašo apie JAV diplomato Sidney Sober pareiškimą Jungtinių Tautų svarstybose gruodžio 2. Sober paminėjo, jog visiem yra žinoma JAV apsisprendimo politika. Iš teritorijų, kurias JAV yra turėjusios savo žinioj, vienos yra gavusios nepriklausomybę, o kitos įsijungė į JAV šeimą. Pačios JAV, kilusios iš kolonijų, nėra kolonijinė valstybė ir nenumato tokia būti. Tuo tarpu jokia galybė istorijoj nėra buvusi tokia godi svetimų žemių, kaip Sovietų Sąjunga. Užtenka pažvelgti bent į vieną iš gausių kraštų nuo Šiaurės Europos iki Rytų Azijos. JAV pasitraukė iš įvairių Ramiojo vandenyno salų, kurias buvo užėmusios per antrąjį pasaulinį karą. Ar Sovietų Sąjunga gali tą patį pasakyti? Nereikia pamiršti, jog, pavyzdžiui, 1940 Sovietų Sąjunga karine jėga užgrobė kaimynines laisvas valstybes — Estiją, Latviją ir Lietuvą. Tas anksčiau laisvas Baltijos valstybes SS tebelaiiko savo replėse ir jom neigia pagrindines žmonių teises, kurių viena yra religinė laisvė. Paprastas JAV delegacijos klausimas: Ar tas anksčiau nepriklausomas

valstybes SS ir toliau turi intenciją laikyti savo žinioj? Ar objektyvi istorija pašauks Sovietų Sąjungą atsiskaitymui?

Gruodžio 28 Vliko pirmininkas dr. J. K. Valiūnas diplomatu S. Sober pasiuntė padėkos laišką:

"Prašau priimti mūsų tikrai nuoširdžią padėką už Jūsų pareiškimą Jungtinių Tautų svarstybose gruodžio 2 apie Sovietų imperializmą ir svetimų teritorijų okupaciją Rytų Europoj ir Azijoj.

Jūs paminėjot Baltijos kraštus — Lietuvą, Latviją ir Estiją, savo laiku laisvus ir nepriklausomus, kuriuos užėmė Sovietų karinės pajėgos, slaptai susitarusios su nacių Vokietija. Nuo to laiko tie kraštai laikomi kolonijinėj priespaudoj, ir jiem paneigtos pagrindinės žmonių teisės.

Šiuo metu, kai kolonizacija visur kitur praktiškai panaikinta, pats laikas, kad Jungtinės Tautos imtųsi svarstyti Sovietų imperializmo klausimą apskritai ir Pabaltijo klausimą ypatingai.

Dar kartą dėkojam už Jūsų drąsų pasisakymą pavergtųjų tautų naudai ir linkim geriausios sėkmės naujuosiuose metuose."

Darbininkas (Elta)

Sovietų rūpesčiai dėl Rytų Europos

New Yorkas. — "The Wall Street Journal" rašo apie didėjančius sovietų rūpesčius su savo sąjungininkais. Lenkijoj bręsta nepasitenkinimas visuose sluoksniuose, o katalikų Bažnyčios vadai valdžią atakuoja atvirai. Visa tai prasidėjo birželio mėnesį, paskelbus kainų pakėlimą. Lenkų valdžia yra priversta prašyti iš sovietų ekonominės pagalbos, kitaip gali būti kas nors dar blogiau. Tų, kurie protestuoja, bausti neišdrįsta. Rusija irgi nespaudžia

bolševikai tos kronikos davinis neigia, visa tai parodė ir patvirtino "istorijos mokslų politrukus" Vincas Lauraitis ateistinio žurnaliuko puslapiuose!

Gal tai, anot jo, "Trakų Marija" padarė stebuklą ir privertė politruką liudyti, kad ok. Lietuvoje siautėja religijos niokojimas? (dn)

Dirva

ir nevercia imtis griežtų priemonių.

Disidentų judėjimas auga ir Rytų Vokietijoj. Tūkstančiai vokiečių laukia leidimų emigruoti ir savo reikalavimus remia Helsinkio susitarimu. Rusai jų suvadyti jėga neišdrįsta, kaip tai darydavo dar ne taip labai seniai.

Čekoslovakijos ekonominis gyvenimas blogėja, ir čia vėl rūpestis Maskvai. Dar vienas sąjungininkas. Vengrija, tyliai, bet vis daugiau ir daugiau ieško ryšių su Vakarais. Washingtonas visa tai stebi ir daro išvadas. Rytų Europos pastangas remia, bet susilaiko nuo didesnio kursavimo. Būtų pražūtinga, jei jie mėgintų sukilti.

Roma. — Romoje buvo susirinkę trisdešimt slovaku kunigų, besirūpinančių Vakarų Europos kraštuose gyvenančių slovaku sielovada. Susirinkimo tikslas — aptarti slovaku religines problemas.

Draugas

LIETUVIŲ GRUPĖ HELSINKIO SUSITARIMUI SEKTI

Užsienio spaudos atstovų konferencijoje lietuviai pranešė apie tokios grupės sudarymą ir pateikė kelis faktus, apkaltino valdžios įstaigas susitarimų nevykdymu

Londonas. — Reuterio žinių agentūra paskelbė, kad gruodžio 1 Maskvoje penki lietuviai sušaukė užsienio korespondentų spaudos konferenciją ir pranešė apie sudarymą grupės, kuri seks, kiek Maskva Pabaltijo atžvilgiu laikysis Helsinkio susitarimo. Jie ta pačia proga apkaltino valdžios įstaigas represijomis prieš Lietuvos katalikų Bažnyčią.

Grupė turi ryšių su nedidėle disidentų grupe, įsisteigusia praėjusį gegužės mėnesį, kuri irgi seka ir registruoja sovietų nesilaikymus Helsinkio akto ir žmogaus teisių pažeidimus. Anuo aktu Maskva taip pat buvo įsipareigojusi suteikti pilną tikėjimo laisvę.

Maskvos spaudos konferencijoje religinis aktyvistas Viktoras Petkus paskaitė pareiškimą, prašantį visus Helsinkio 35 signatarus atkreipti dėmesį į tai, kad dabartinis Lietuvos statusas (kaip sovietų respublika) buvo primestas po to, kai 1940 birželio 15 į jos teritoriją įžengė sovietų kariuomenė. Pareiškime primenama visoms šalims atkreipti ypatingą dėmesį su prašymu sekti, kaip vykdomos

žmogaus teisės Lietuvoje.

Paminėtos pavardės ir kitų lietuvių, kurie dalyvavo spaudos konferencijoje: gydytojas ir žydų aktyvistas Eitel Finkeštein, kunigas Karolis Garuckas (Ceikinių klebonas, red.), Tomas Venclova (rašytojas, Antano Venclovos sūnus, red.) ir Ona Lukauskaitė - Poškienė.

Lietuviai kartu su Maskvos grupe kaltina Lietuvos administraciją Helsinkio akto laužymu tuo, kad du vyskopus — Julijoną Steponavičių ir Vincen-tą Slatkevičių — valdžia išsiuntė į mažus kaimelius, išvijo iš jų diecezijos.

Dar antras kaltinimas: išleisti naujieji įstatymai, kuriais religinė bendruomenė bus dar labiau kontroliuojama civilių valdžios organų. Tokie įstatymai yra aiškus Helsinkio akto laužymas.

Trečiam pareiškime jie skundėsi, kad du vyrai — Jonas Matulionis ir Vladas Lapenis — spalio 19 Vilniuje buvo suimti ir kaltinami daugine ir daline religinę ir "šmeižiančią" literatūrą.

Toks buvo Reuterio pranešimas.

Vilniaus senamiesčio kampelis. Tolumoje šv. Mykolo bažnyčios bokštai

• Dr. Kęstutis Valiūnas, VLIKo pirmininkas, 1976 m. lapkričio 12 dieną pasiuntė naujai išrinktajam JAV prezidentui James R. Carter'ui tokio turinio sveikinimo telegramą:

"Nuoširdūs sveikinimai laimėjus lapkričio antrąją. Jūsų praeities darbai aiškiai rodo didelį susidomėjimą žmogaus teisių problema, kuri mums yra itin svarbi.

Per šimtmečius Lietuva buvo suverenė valstybė ir kultūros bei švietimo centras. Mums sunku patikėti, kad Rusijos okupacija mūsų kraštą tebesitęsė iki šiol, ypač, kad Jungtinės Tautos apšiai išleidžia proklamacijų dėl laisvo tautų apsisprendimo.

Kalbėdamas kelių milijonų lietuvių, gyvenančių Sovietų priespaudoje ir laisvajame pasaulyje vardu, labai prašau demaskuoti rusų veidmainystę ir Sovietų Sąjungos imperializmą, kas liečia mūsų kadaise buvusio laisvo krašto pavergimą.

Būdami pasiryžę kiek galima padėti, linkime Jūsų administracijai geriausio pasisekimo ateičiai."

ELTA

Mirė prel. M. Urbonas

DuBois, Pa. — Lapkričio 17 d. slaugymo namuose po sunkios ligos mirė ilgametis šv. Juozapo lietuvių parapijos klebonas prel. dr. Mykolas Urbo-

nas. Palaidotas lapkričio 20 d. Laidotuvėse dalyvavo vietos ordinaras vysk. Alfred M. Watson ir būrys kunigų, nes velionis buvo seniausias iš lietuvių ir tos vyskupijos kunigų.

Velionis buvo gimęs 1886 m. rugsėjo 26 d. Panemunėje, Lietuvoje. Atvykęs Amerikon kurį laiką dirbo įvairius darbus, o paskui studijavo šv. Vincento kunigų seminarijoje Cincinnati, O. Kunigu įšventintas 1915 m. gruodžio 18 d. ir tuoj paskirtas šv. Juozapo parapijos klebonu DuBois, kur pastatė bažnyčią, vėliau atidarė pradžios ir net aukštesniąją mokyklą.

Velionis buvo spaudos žmogus, leidęs ir redagavęs žurnalą "Mėilė", vėliau "Tikybinių Pažangą" ir ilgą laiką Kunigų Vie-

nybės biuletinį "Forumą". Taip pat yra rašęs religinių eilėraščių ir išleidęs rinkinį lietuvių ir anglų kalbomis. Kurį laiką buvo savo apylinkės kunigų dekanas. Nuo 1968 m. buvo klebonas ameritas — pensininkas.

NAUJOS MIŠIOS

Sesuo M. Bernarda Venckutė, kazimierietė, sukomponavo naujas mišias šv. Kazimiero garbei. Mišios turi šias dalis: įžangos giesmę, Gloria, Evangelijos priegiesmį, aukojimą, Sanctus, Eucharistijos garbinimą, pabaigos giesmę, iškilnių giesmę.

Giesmės nekasdieniškai melodingos ir išradingos. Šios mišios bus įdėtos į kun. L. Budreco rengiamą giesmyną.

PRANEŠIMAS IS EUROPOS

Šveicarų spauda apie Lietuvą

Plačiai skaitomas tarptautinio garso šveicarų dienraštis "Neue Zuercher Zeitung" lapkričio 8 paskelbė savo bendradarbio tik inicialais pasirašytą straipsnį iš Talino apie Baltijos valstybes. Straipsnis užima visą laikraščio puslapį. Jame atpasakojama Baltijos tautų istorija nuo seniausių laikų iki mūsų dienų. Čia apsiribojame tik naujaisiais laikais.

Į nepriklausomybę

Pirmasis pasaulinis karas ir Spalio revoliucija Rusijoje, — rašo "NZZ", — iššaukė Pabaltijy audringas politines permainas ir sudarė palankias sąlygas nepriklausomybei paskelbti. Vakarų valstybių remiamos vietinės jėgos išvarė iš savo kraštų vokiečių ir bolševikų kariuomenes. 1920 m. taikos sutartimis SSSR "be jokių rezervų" pripažino trijų Baltijos valstybių nepriklausomybę ir "visiems laikams" atsisakė pretenzijų į jų suverenumą. Visuose trijuose kraštuose buvo įvesta parlamentinė demokratija, kuriai nepavyko užtikrinti politinio pastovumo viduje, todėl čia vėliau įsigalėjo autoritetiniai režimai.

Didžiųjų replėse

Kai Vokietija ir Rusija vėl sustiprėjo, išorinis spaudimas mažoms Baltijos valstybėms padidėjo. Jų likimą galutinai nulėmė Hitlerio - Stalino sutartis, pasirašyta 1939 m. rugpjūčio 23 d. Šios sutarties slaptais protokolais buvo ne tik pasidalinta Lenkija, bet ir Pabaltijys priskirtas sovietinei "įtakos sferai", nors Lietuva pradžioje turėjo atitekti Vokietijos įtakos sferai. Tuo pasinaudodama Maskva privertė visas tris Baltijos valstybes pasirašyti vadinašias "savitarpio pagalbos" sutartis ir tuo pagrindu įvesti karines savo įgulas.

Kai 1940 m. birželyje viso pasaulio akys buvo nukreiptos į vokiečių okupuojamą Prancūziją, Maskva įteikė Lietuvai ultimatumą, reikalaujantį įleisti papildomus sovietų dalinius, sudaryti naują vyriausybę ir išduoti Lietuvos vidaus reikalų ministerį. Netrukus Raudonoji Armija peržengė Lietuvos sieną.

Panašiai buvo aneksuotos Latvija ir Estija. Visose trijuose valstybėse buvo sudarytos Sov. Sąjungai palankios vyriausybės, paskelbti rinkimai pagal vieną kandidatų sąrašą, už kurį, pagal išmėgintą receptą, oficialiais duomenimis, buvo atiduota daugiau kaip 90% balsų. Taip jau 1940 m. rugpjūčio mėnesį Baltijos valstybės tapo sovietinėmis respublikomis.

K. Donelaičio lit. mokyklos choras, vadovaujamas mokytojo Vytauto Gutausko atlieka meninę programą mokyklos tradiciniame vakare. V. Noreikos nuotr.

Pasipriešinimas

Prijungimą įvykdžius, dešimtys tūkstančių baltiečių buvo masiškai išvežti į rytus, o prieš tai apie 80.000 vokiečių kilmės žmonių buvo perkelta į Lenkiją ir Rytprūsius. Prasidėjus Vokietijos - Sov. Sąjungos karui, naciai šiuose kraštuose sunaikino apie ketvirtadalį milijono žmonių, daugiausia žydų. Sovietinei armijai antrą kartą grįžtant, daug baltiečių pasitraukė į Skandinaviją ir Vokietiją, o vėliau persikėlė užjūrin.

Šveicarų laikraštis primena, kad Baltijos kraštuose kelerius metus vyko kruvinas partizanų pasipriešinimas. Vien tik Lietuvoje, pasak "NZZ", iki 1951 m. buvo leidžiama dvidešimt pagrindinio laikraščių. Pokario metais buvo išvežta maždaug pusė milijono žmonių. Tik po Stalino mirties padėtis šiek tiek supastovėjo.

Apgauli informacija

Priminti Baltijos tautų tragišką istoriją, — tęsia "NZZ", — būtina dėlto, kad ji atrodo išdilisusi iš Vakarų sąmonės ir sistemingai klastojama sovietiniuose leidiniuose. Ligi šiol visose oficialiose versijose nė žodžiu neužsimenama Hitlerio ir Stalino slaptomis derybomis trims nepriklausomoms Baltijos respublikoms padarytoji niekšinga neteisybė. Režimui ištikimi istorikai teisingai nurodo nacių okupacijos žiaurumus ir nuostolius, tačiau nutyli nemažesnius smurto ir teroro veiksmus, įvykdytus po vokiečių pasitraukimo sovietinių pavergėjų.

Turizmo brošiūrose vaizduojamas patenkintas, klestintis, laisvas kaip niekada Baltijos tautų gyvenimas sovietų valdžioje. Kas šiandien atviromis akimis keliauja po Baltijos kraštus, — pastebi "NZZ", — vargu ar paima už gryną pinigą tokį šviesų propagandos piešiamą vaizdą. Tiesa, kad Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje medžiaginio gyvenimo vidurkis yra augštesnis, negu kitose sovietų respublikose. Rusai čia mielai praleidžia savo atostogas ir visas tris pakraščio respublikas vadina savo "Vakarais" dėl jų neabejotinai europietinės išvaizdos.

Įsigali rusai

Šveicarų laikraštis atkreipia dėmesį į didelius pasikeitimus Baltijos kraštų visuomenėje. Jei prieš karą daugiau kaip du trečdaliai gyveno kaime, tai dabar vyrauja miestiečiai. Tokį pasikeitimą nulėmusi smarki šių kraštų supramoninimo politika, paskatinusi ateivių srovę iš Sovietijos. Ypač Estijoje ir Latvijoje vietinių gyventojų skaičius smarkiai sumažėjo. Lietuvoje pramonė buvo lėčiau vystoma, todėl čia ateivių mažiau.

Nepaisant kaikurių neoficialių nuolaidų baltiečių kalbos ir kultūros naudai, slegiančiai veikia rusų kalbos vyravimas. Iš pasikalbėjimų su vietiniais galima patirti, kad jiems sunku pakelti valstybinio savarankiškumo praradimą ir grėsmę tautiškumui. Nusiminimas kartais sukelia protesto ir pasipriešinimo veiksmus.

Laikraštis primena, kad 1971

m. septyniolika latvių komunistų raštu kreipėsi į "broliškas partijas" Vakaruose, skūsdamiesi dėl sovietinės valdžios kolonizacinių metodų ir prašydami paveikti sovietinę kompartiją, kad ji atsisakytų nemarksistinės savo praktikos. "NZZ" rašo ir apie tai, kad 1972 m. 17.000 lietuvių pasirašė memorandumą Jungtinėms Tautoms prieš tautinės kultūros ir katalikų sąjūdžio slopinimą Lietuvoje.

Neturi iliuzijų

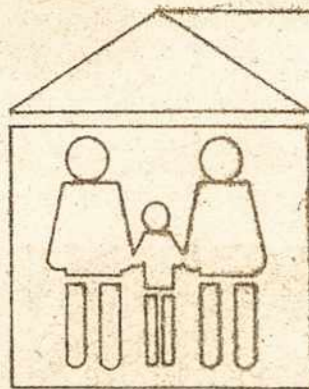
Galingam sovietinio režimo aparatui esą pavyko tam tikra prasme suvaldyti baltiečių pasipriešinimą. Latvijoje šiandien vyrauja daugiau politinės rezignacijos, negu pasipriešinimo nuotaikos: prisitaikyti prie esamų sąlygų, slėpti savo jausmus, užsidaryti asmeniniame kiaute ar siekti vien tik medžiaginių patogumų. Nors demonstratyvus vietinis pasididžiavimas savo tautinėmis kultūromis ir europinės tradicijos ryšiais išliko gyvas, tačiau baltiečių dauguma turi mažai iliuzijų dėl savo galimybių pakeisti tautinį likimą — teigia "Neue Zuercher Zeitung".

T. Ž.

A. Lembergas

Spauda
yra pats svarbiausias
ginklas, kovojant dėl mūsų
tautos laisvės.
Paremk ją savo auka!

šeima

Kokią norėčiau turėti žmoną

R. Dagilis

Norėčiau turėti tokią žmoną, kuri būtų visiškai subrendusi. Daugelis jų visą gyvenimą lieka nesubrendę. Iš čia ir kyla tiek daug nesusipratimų, apsiuvilimo ir visokių keblumų. Subrendimas išmintimi, nuosaikumu, valios ir jausmų kontrole yra brangiausia žmogaus vertybė. Yra tikra laimė surišti savo gyvenimą su tokio žmogaus gyvenimu...

Kitas pagrindinis reikalavimas — kad ji tikėtų amžingą gyvenimą ir į viską žiūrėtų amžinybės žvilgsniu. Tik santykiuose su Dievu žmogus turi pakankamai jėgų viską gyvenime pakelti, būti pastovus, gyventi didesniems dalykams.

Trečias reikalavimas — kad ji man būtų atitinkama. Vedybų dalininkas pasidaro mano dalis visam gyvenimui. Maloni ir tikrai pastovi draugystė susidaro, kai vienas kitą labiau atitinka, randa daug ko bendra, vienas kitą lengviau supranta.

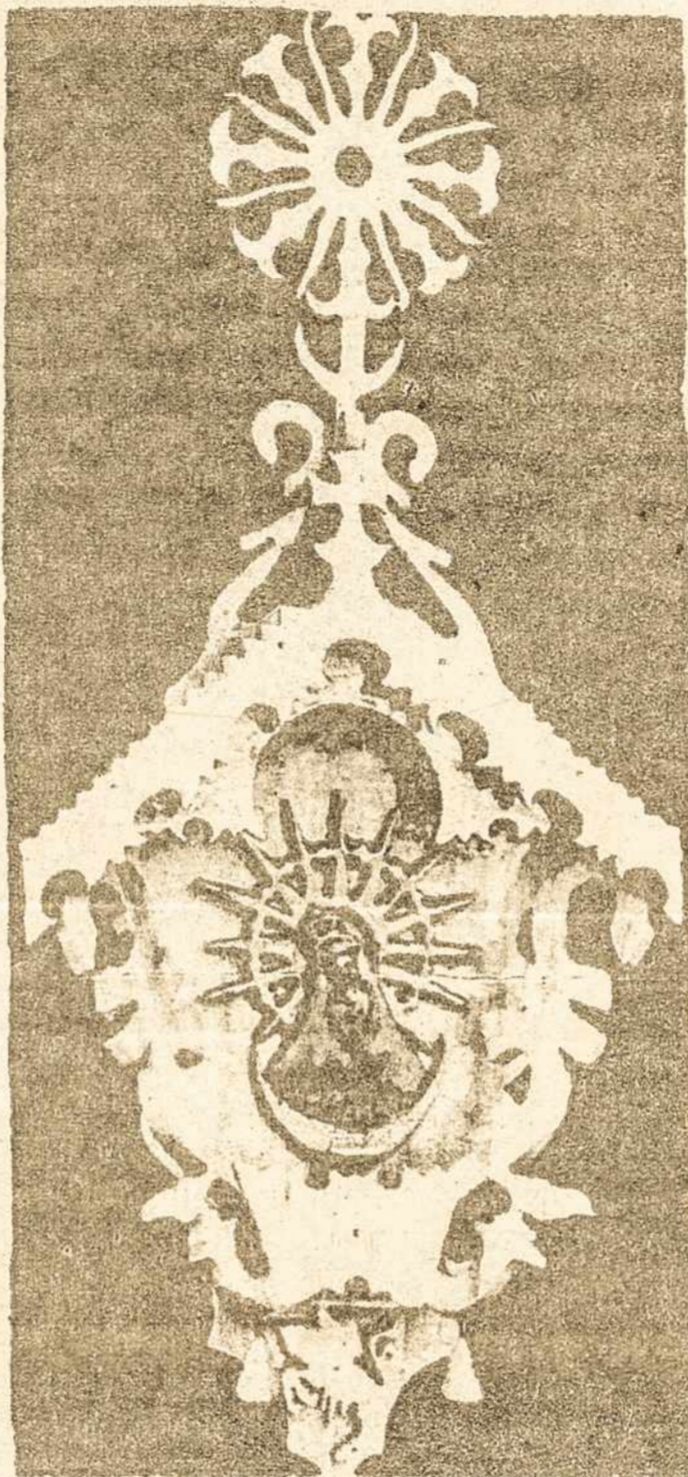
Žmona labiau mane atitiks, jei bus tos pačios tautybės, tos pačios religijos, maždaug to paties išsilavinimo ir to paties kultūrinio lygio. Ji turėtų būti tos pačios pasaulėžiūros, pamatinių ušsimojimų ir stekių ir kai kurių bendrų būdo bruožų.

Net ir kūno atžvilgiu dažnai vienas kitą turi atitikti, nes vedusieji pasidaro ir kūno dalininkai. Žmonės yra labai skirtingi įvairiais atžvilgiais. Labai skirtingas yra sveikatos stovis, kūno ypatybės ir polinkiai. Vieni savyje jaučia stiprius impulsus daugintis, kiti jų beveik nejaučia. Vieni yra labiau kūniško tipo žmonės, kiti — dvasingi estetai, visuomet linkę visokią kūniškumą slopinti.

Žmona yra artimiausias žmogus gyvenime. Ji pasidaro artimesnė net už tėvus ir visus kitus gimines bei draugus. Tikrai svarbu žinoti, ar ji man bus artimiausia draugė visą gyvenimą, dieną iš dienos. Turitu žiūrėti, ar ji man bus tinkama draugė. Ar aš jai visuomet jausiu draugiškumą. Ar tas abipusis draugiškumas ištvėrs visokiausiose aplinkybėse, per visą gyvenimą.

Kiekvienas žmogus turi tam tikrą vienišumo jausmą. Jis nori būti pastebėtas, suprantas, užjaustas ir globojamas. Jis kiekvieną dieną turi pasidalinti su sau artimu žmogumi mintimis, išgyvenimais, planais. "Negera žmogui būti vienam — sutvėrkime jam moterį", skaitome Šventajame Rašte. Tai yra lyg Dievo užuojauta žmogaus daliai.

Tad vedybomis steldiame susirasti išikimą ir taip reikalingą draugę. Be abejo, tik žmona gali būti toliau išikimama ir tikra draugė. Taiqi, manau, kad pirmasis vedybų tikslas ir yra turėti tokią draugę. Man valgiai skamba tie aptarimai, kai sakoma, kad pirmasis vedybų tikslas yra turėti vaikų, o antrasis — numalšinti aistras.

Liaudies meno apipavidalinimas. Tai Antano Skirkos kūryba, kuria jis yra pasižymėjęs Sydney apylinkėje, Australijoje. Nuotrauka V. Vilkaičio

Išeiti, kad jeigu jau neplanuojate turėti vaikų, tai nereikia nė vesti. Dar neteisingesnis yra tvirtinimas, kad antrasis tikslas yra numalšinti aistras. Manau, kad tai neteisinga net ir psichologiškai bei biologiškai. Aistros, taip kaip ir alkoholis — jei tik pradėsi "malšinti", tai jos pasidarys nepasotinamos. Tik jas trandant ir ignoruojant, galima jas "malšinti".

Vaikų gimdymui ir tinkamam auklėjimui ne visi yra pajėgūs, o išikimama ir artima draugė visiems yra labai reikalinga, net ir žiloje senatvėje. Dėl to jiems tenka tik palinkėti Vaizganto įprastinius priminimus jaunavedžiams: "Mylėkitės kaip balandėliai, tik žiūrėkite nenusidėti Dievui".

Žinoma, doros įsakymai galioja visur ir visuomet. Daugelio vedusiųjų gyvenimas yra skaudus. Jis gali būti skaudus visų vedusiųjų, jeigu tik jie nori. Vedybos neįpareigoja lytiniam gyvenimui, ir ne visi juo domisi.

Artima nuoširdi draugė negali būti neatsvira ir veidmainiška. Man atrodo, kad kosmetika ir savęs pakeitimas yra veidmainystė ir prisidengimas. Tokios žmonos aš nenorėčiau. Prie tokios kartais ir prisiglausti nepatogu, kad nesusiteptum visokiais dažais ir chemikalais. Moteris turi stengtis būti

sveika, sportiška, paprastai, bet skoningai apsirengusi.

Negalėčiau savo žmoną rinktis kokią nors iš tų gundančiai patrauklių. Tiesa, jos atrodo labai gražios, bet jų išvaizda primena kažką, kas nedora, nenatūralu, imituota. Šio ir kitų kraštų madų vadovai iš kailio neriasi, besistengdami padaryti moterį vis labiau gundančią ir kūniškai patrauklią. Kas anksčiau tiko tik prostitutėms, jie taiko net rimtoms moterims. Be to, jei kuri moteris tų madų vaikosi, gyvenime bus lengvabūdė, išlaidi, savanaudė. Ji negalės būti gera, savo vyrą mylinti draugė. Bijčiau ir tų moteriškai "šiltų", nes tai jausmingos moters tipas, patrauklus tik pirmam draugavimui, bet neilgai trunkas. Gyvenime tas jausminis jautrumas gali sukurti karčių valandų.

Nenorėčiau ir dominuojančios moters. Iš tikrųjų kiekviena moteris yra linkusi vyrus valdyti. Psichologai aiškina, kad tai visai natūralu. Moteris savo prigimtimi yra vaikų augintoja. Į vyrą ji žiūri, kaip į jos vaikų aprūpintoją. Užtat ji pradeda jį taip tvarkyti, kad tas aprūpinimas būtų vis geresnis. Tačiau protinga moteris stengiasi būti vyro draugė, o ne valdovė. Ji nenori jo visai užgošti.

Susirasti gerą gyvenimo draugę nėra toks paprastas dalykas. Kiek skaudžių apsiuvilimų ir nelaimingų gyvenimų dėl netinkamos žmonos! Protingai pasirinkti apsunkina ir ta aplinkybė, kad pasirinkimo metu dažniausiai dar esi gana jaunas ir neivus. Gyvenimas yra pilnas klaidinančių dalykų, ir yra labai lengva apsirinkti. Čia labai reikalinga tinkama pagalba. Toji pagalba turi ateiti iš tų, kurie tikrai nori padėti iš artimo meilės, kurie į dalyką žiūri realiai ir blaiviai. Kai tokios pagalbos nėra, tai dažnai pasimaišo šarlatanai ir kitos nelgiamos aplinkybės, padėję dar pabloginančios ir sukomplikuojančios.

Laiškai Lietuviams

Paryžius. — Jau nuo 1960 metų vidurio sovietų jaunimo tarpe yra pastebimas stiprus religinis atgimimas, — pasakoja neseniai buvęs sovietų psichiatrinės ligoninės kalinys, ukrainiečių mokslininkas Leonidas Pliušč rusų emigrantų laikraščiu "Russkaja Mysl" Paryžiuje suteiktame pasikalbėjime. Pliušč tvirtina, kad religinis atgimimas vis plačiau aptima ir liaudies ir inteligentijos sluoksnius, tačiau dėl nuolatinių persekiojimų, religinis gyvenimas Sovietų Sąjungoje daugiausia tarpsta už oficialiosios Bažnyčios ribų.

Sovietų Sąjungoje bei jos valdomuose kraštuose religinis pasipriešinimas ir kovą už dvasines vertybes tęsiasi jau virš 50 metų, bet Vakarų pasaulis tik dabar apie ją gauna daugiau žinių, — rašo rusų emigrantų laikraštis "Russkaja Mysl".

Vis stiprėjanti religinė atgimimo komunistų valdomuose Europos kraštuose, taip pat patvirtina prancūzų rašytojas Jonesku laikraštyje "Kontinent".

Mūsų Lietuva Mažiesiems

KAM AŠ ESU DĒKINGA

Pirmiausia aš esu dėkinga Dievui, kad Jis sukūrė visą pasaulį. Už gražią gamtą, ežerus, upes, gyvulius ir už viską, kuo aš galiu grožėtis ir džiaugtis.

Dėkinga esu Dievui ir už tai, kad leido man gimti sveikai, nes daug yra vaikų, kurie gimsta be rankų, be kojų ir akių.

Dėkoju Dievui, kad aš gimiau laisvame krašte — Amerikoje. Čia visi gali džiaugtis žodžio, rašto ir religijos laisve. Daug yra pasaulyje kraštų, kur žmo-

nės miršta kalėjimuose, koncentracijos stovyklose už tai, kad jie kovoja už laisvę ir tikėjimą.

Esu dėkinga savo tėvams, kurie mane myli, rūpinasi, kad aš užaugčiau gera mergaitė. Jie mane moko, pataria man, o kai būna liūdna ir paguodžia. Jiems niekada nėra sunku man padėti, nors patys po darbų būna ir pavargę. Aš esu už tai jiems labai dėkinga.

Dėkinga esu ir už drauges, kurios man padeda visokiuose reikaluose. Aš galiu su jomis pasidalinti kad ir slapčiausiomis savo mintimis. Be draugų būtų liūdna gyventi.

Alma Lelytė,
Detroito "Žiburio" lit. m-los
8 sk. mokinė. "Skambutis"

GALVOSŪKIAI

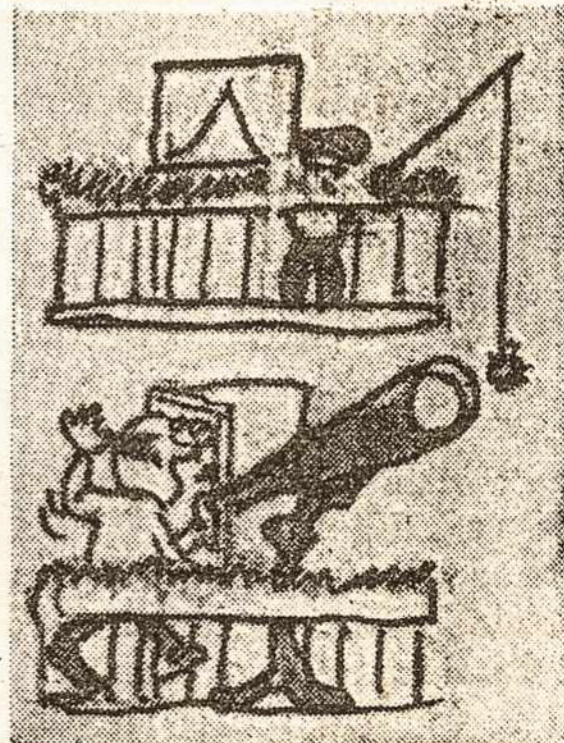
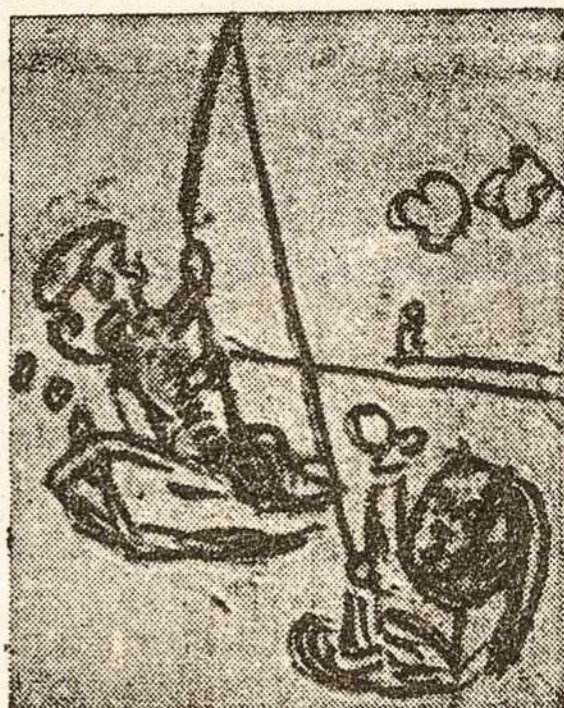
Pražydo — nubyrėjo
Prinoko — išbyrėjo!
Kas!

[auona]

Tu kalbi —
Ir aš kalbu.
Vis pasišnekam abu.

Ir dabar skambu, skambu —
Atsiliepk greičiau: skubu!
Kas!

[Telefonas]

(Žiūrėkite piešinėlius) Ką sugavo žvejas? Kodėl apsidžiaugęs profesorius kviečia savo draugus pažiūrėti pro teleskopą?

GENYS

PYNĖ PYNĖ TETUSELIS
ZILVITINĘ KRAITĘ,
BĒGOM BĒGOM PER PIEVELĘ
MUDU Į GIRAITĘ.

PUSTĒM PUSTĒM KADAGYNE
SAMANĒLĘ PURIĄ,
NEŠĒM NEŠĒM BARAVYKĄ —
KOTĄ IR KEPURĘ.

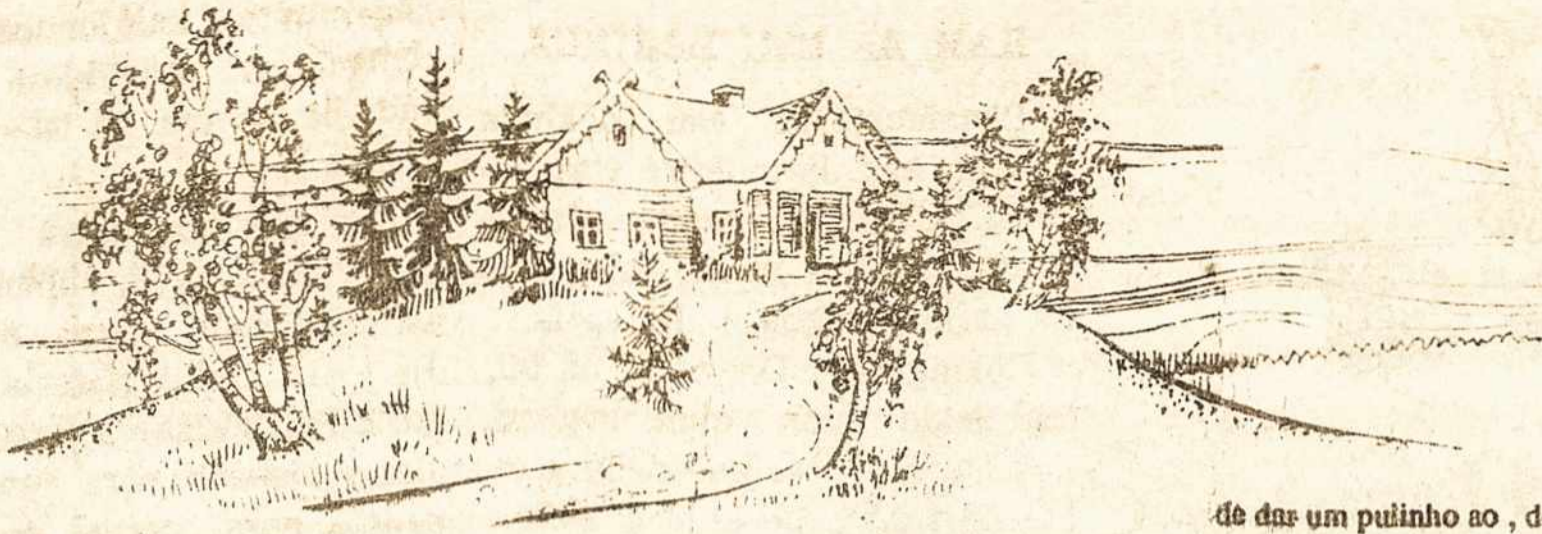
BARAVYKAS

LAISTĒ LAISTĒ RUDENĒLIS
SAMANĒLĘ PURIĄ,
KĒLĒ KĒLĒ BARAVYKAS
RUDAJĄ KEPURĘ.

IRUTĒ ir KĒSTUTIS

D. BASTYS

STOVYKLA

STOVYKLA 'BITUTĖ'

(Comentários dos participantes, no dia 19/01/77, no quarto dia de chuva do acampamento).

Este acampamento não está muito bom por causa do tempo; é chuva todo dia. De tarde e de manhã entramos na piscina e depois fazemos brincadeiras e trabalhos. Todos dormiram nas barracas, mas quando chovia, entrava água nelas e tínhamos que ir para a casa. Agora, o meu grupo que é a das Pelédos vão dormir na casa. De vez enquanto fico com saudades de casa e de meus pais. Aqui no acampamento há muitas crianças novas e fiz amizade com algumas. Estou muito feliz aqui.

Marcia Pavilionis

O nosso acampamento tinha muitas barracas e várias equipes como as que antes. Tinha brincadeiras, hasteamento da bandeira, ginástica, piscina e várias outras coisas. Este acampamento tem missa. Estas missas são muito bonitas. O tema da missa era o batismo. Fizemos perguntas sobre o mundo de agora e como vai ser daqui 50 anos, o que é a igreja e muitas outras coisas - como é importante a família.

As nossas barracas não são muito novas, mas dá pra quebrar o galho. Hoje já é quarta-feira e nós estamos fazendo uma repetição de tudo o que nós fizemos. Mais uma coisa. Nós fomos invadidos pelos meninos.

Regina Ratautas

O acampamento deste ano está muito bom, além das enchentes das barracas. Todos estão trabalhando com ânimo, apenas os pequenos não fazem nada. A comida está boa, e piscina também. Meu grupo é dos Ereliai (água).

Existem muitos mosquitos, muita lama e muito estrume de vaca. Na minha barraca entrou um palmo de água e os sacos de dormir ficaram encharcados. Por enquanto é só isso.

João Butkus Filho

Tudo me parece maravilhoso. Até a chuva para mim é linda; Eu a comparo com as lágrimas de Deus, que em forma de orvalho chora emocionado em ver tanta amizade e alegria. O vento e a lama, podem contar a nossa história, podem dizer o que ninguém vê, mas que está no coração de cada um.

É maravilhoso ser jovem e viver entre os jovens que lutam pela mesma causa: CRISTO.

Lidia I. Nestorenko

No acampamento além de mosquitos e os componentes gerais, existe um cachorro apelidado de Leão, que está desde todos os quatro dias tentando furar a fila do almoço, café e jantar. Não conseguiu.

A barraca em que nós dormimos virou um submarino no terceiro dia e não houve sol para secar nada e tudo está mofando. É só isso de mais animado que aconteceu. As roupas tingidas estão tingindo as mais claras. O banheiro dos meninos virou um abelheiro.

Carlos Alberto Pakalnis

Apesar do mau tempo a stovykla estava muito boa. Acho até que se tornou mais interessante por causa da chuva. As barracas inundadas, roupas e tênis molhados não foram impedimento para nós.

Participam um numero grande de pessoas, com as quais temos a oportunidade de fazer amizade. Bem a moda „a la Stovykla” são as nossas refeições e todas as atividades que são feitas. Foram feitos seis grupos que em cada dia desempenham diferentes tarefas.

E para animar o acampamento temos o grupo das crianças menores (Baravykai) que sempre que possível tam atividade junto conosco.

Rosana Jurčiukonis

Estamos aqui há quatro dias. Muita gente está reclamando das chuvas, mas de um modo geral todos estão gostando desse vai e vem de caminho barraca-casa.

A inovação deste acampamento são as piscinas particulares; explico: cada membro do grupo possui uma piscina particular. O luxo é tanto que, cada piscina se encontra embaixo de cada saco de dormir, proporcionando um banho todas as noites. Na verdade é dormimos uma vez na barraca, porque a nossa era especial: a piscina era do tamanho da barraca, isto quer dizer que era a maior piscina com cobertura daqui, mas já conseguimos transferi-la.

Outra coisa legal é hora de cozinhar: vocês tinham que ver a sopa que fizemos (ainda bem que vocês não viram nem provaram-na.)

A única coisa chata é o chato do cara do apito; pra ele não ficar falado só vou escrever a letra inicial do seu nome: Roberto. Ele sempre apita na hora que agente está necessitada

de dar um pulinho ao „doce recanto” ou coisa parecida. Falando em doce recanto, este deve ser mesmo doce, porque o que tem de abelha vou te contar..

Finalizando, quero dizer que este é o primeiro acampamento que participe, e estou achando legal (por enquanto).

Cristina Pumpūtis

Cia šitoj stovykloj viskas gerai, tik karvės bliuana. Reikia daugiau valgymo. Mūsų palapinė turi daug duobių, ir čia visos keturias dienas lyja. Mes negalim išėiti iš namų nes viskas labai šlapia. Išėisim namo sekmdienį, o šandien trečiadienis. Mano grupė labai gera, visi dirba. Nereikia sakyti, kad aš paskiltininkas.

Douglas Saldys

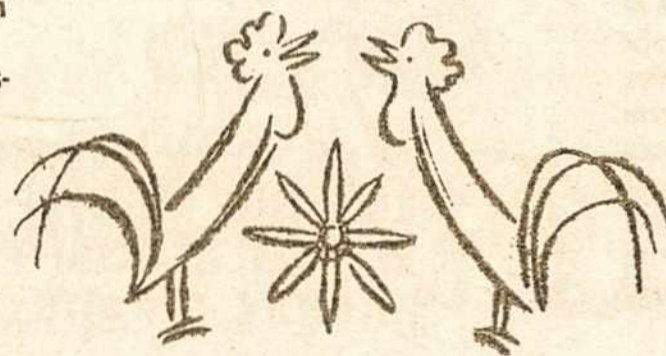
Começamos o acampamento com chuva, que é natural em todos acampamentos. O lugar é muito bacana, temos muitas atividades, como arrumação das barracas, ensaios, programa da noite, piscina, brincadeiras, etc. Cada dia um grupo cozinha fora, sem os outros. Isso, acho muito bacana, pois aprendemos cozinhar sozinhos.

A chuva prejudica muito pois há muita lama, e quando é muito forte molha as barracas. Há muitas crianças pequenas e por isso tem um grupo só para eles, onde fazem muitos lazeres. Afinal, gostei muito deste acampamento.

Angela Lipsky

No primeiro dia deste acampamento até hoje foi muito bacana, nós pegamos lenha, fizemos escadas, arrumamos as barracas, nadamos na piscina, enfim fizemos muita coisa. Toda noite choveu aqui e uma noite de chuva nossa barraca começou a molhar e nós tivemos que ir para a casa. De dia, quando era a nossa vez de lavar os copos, começou a chover, e o nosso amigo Augusto estava voltando com os copos e ele se machucou no prego. Enfim não foi nada grave.

Lolys

O nosso acampamento „Bitutė” teve início domingo, dia 16/01/77. No domingo foi um dia bastante agitado, devido às arrumações que tivemos que fazer nas barracas. À noite a chuva atrapalhou um pouco.

Na segunda-feira começava o dia legal. Dividimos o nosso grupo (do qual participam 8 pessoas) para fazermos os efeitos perto das bandeiras. Tivemos canto, piscinas, mas apesar de tudo isso, o acampamento permaneceu muito monótono.

À noite tivemos uma fogueira, como programa noturno, só que houve um imprevisto: choveu. Durante a terça-feira, tudo permaneceu quase igual ao dia anterior e também muito monótono.

Acho que a chuva é que provocou esta monotonia, e com a chuva não podemos fazer todas as coisas programadas.

Fátima Jurčiukonis

Apesar do tempo chuvoso e feio, o acampamento foi bem razoável, considerando que é um acampamento para pequenos e não para maiores. Se possível deveria haver programas

diferentes e mais tempo livre.

Heitor Lipsky

Este acampamento não está muito bom, devido a vários acontecimentos: chove muito e dentro das barracas fica tudo molhado. O programa não é das melhores mas vai indo tudo muito bem. Além de estar chovendo de vez enquanto os trabalhos estão sendo feitos muito bem. Apesar de estar sendo bem comandado o acampamento, acontecem vários desastres. Man viskas gerai, bet lyja daug vidiuryje palapinės.

Flávio Bacevičius

Estou gostando muito do acampamento, só que está chovendo um pouco, mas isso não é nada. A piscina mesmo com chuvia está gostosa. Meu grupo se chama „Pelėda” e é constituído de Doris Kuniški, Ana Beatriz Bendoraitis, Fátima Jurčiukonis, Elisabeth Jurčiukonis, Angela Lipsky, Denise, Marcia e eu.

Estela Belapetravičius

O nosso acampamento Bitutė está muito legal. Está muito gostoso. Eu estou no grupo das Pelėdos e esse grupo é muito divertido. Estou gostando muito do acampamento. Cada vez que nos dormimos na barraca, as 10:30 tem que ir para a casa por causa da chuva porque fica uma piscina na barraca. A piscina está muito gostosa.

Ana Beatriz Bendoraitis

Até hoje tudo correu muito bem nesta stovykla. Todas as barracas permanecem bem lavadas, devido ao sol não aparecer nunca e a chuva estar sempre presente. Todas as coisas são molhadas e sempre após a hora de silêncio é necessário o transporte dos flagelos da chuva, das barracas para a casa justamente com suas coisas. A única coisa que falta aqui é tempo: não há horário para diversões e descanso. Ninguém conseguiu ainda passar todas as noites na barraca devido à inundação que sempre se faz presente. A piscina está sendo um pouco utilizada e o lago quase nada. Até hoje tentamos fazer a iskytė mas o tempo chuvoso não o permitiu. O horário está sempre cumprido na hora das refeições.

Claudio Butkud

Logo que chegamos ao acampamento já estava ameaçando a chover. E à noite choveu um pouco e de manhã já parou de chover e logo começamos a fazer nossas tarefas que é fazer um mapa da Lituânia no gramado com pedras. E as dez e meia fomos a piscina; apesar do dia nublado a água estava quente. À noite teve uma chuva muito forte e que inundou nossas barracas. Apesar da chuva o acampamento está bem e esperamos que o sol apareça.

Eliana, Carolina e Regina

Eu achei o acampamento legal, antes da chuva. No primeiro dia iamoss dormir em barraca mas quando começou a chuva a barraca molhou, pois a nossa barraca estava sem zíper. Na terça fomos nadar. A tarde fomos nadar. A tarde fomos cantar e na segunda fomos preparar o nosso almoço em grupo. Arranjei um grupo muito legal aos quais arranjei amigas como a Lidia, Regina, Cristina e Rosana. A paquera está boa e espero que continue assim.

Elaine Karavich

Artojas, kuris tapo Lietuvos žvaigžde

A. Kalnius

Dr. Juozo Girniaus monografija apie profesorių Praną Dovydaitį

Sinellai mums sako, moko mus kas dieną. Jei pasi du zuikius, tai vykis tik viena. Jei t abu du sykiu tu išsaus, tikrai uz godumą ne vieno negausi. Šito pasakėčios posmą išmokau, kai tebebūdamas mokykloje ir jau buvau suspėjęs ją parašyti. Beskaitydamas J. Girniaus monografiją apie Praną Dovydaitį, vėl ji atsiminiau. Mač man, atradė neaišku, kas čia dabar bus rašoma — asmens biografija ar kokia istorijos ir aplinkos sudėtinė. Atsiminę šią pasakėčią, tariasi atradęs stiprų motyvą papeikti autoriaus užmone rašyti knygą abiem rankomis — viena istoriją, kita biografinę atseit. Šauti du zuikius iš karto. Betgi kai užvožiau paskutini puslapį ir Prano Dovydaitį figura iš šios sudėtinės išėjo tartum didingas Michelangelo Dovydas savo aštrių žvilgsniu išrėmęs i biblinį filistinę milžina, kurį jis ryžosi nudėti savo metykle mano didaktiniam pasakėčios motyvui subluško. Vadinasi, Juozas Girnius kaip geras šaulys, nušovė abudu zuikius vienu gaiduko paspaudimu.

Nors eilinis pilietis, skaitydamas knygą, turi savo nuomonę, bet jai dažnai yra nieko nepasakanti autoriui ir apgauli pačiam skaitytojui. Antai, man atrodė, kad ši knygą yra gerokai per daug medžiaga, bet kai aš tą knygą užsimečiau ant pečių, pagutau gerokai praturtėjęs. O autoriui, atvirksčiai, labiau rūpėjo faktų gausa, negu, sakysim, puosnius ir taupus žodis. Jis apie Praną Dovydaitį pats kalba daug ir leidžia kitiems kalbėti. O tai nekantriam skaitytojui pajvairinia skaitant ir suprantamiau išsprendžia uždavinį, nepraleidžiant ne vieno neatsakyto klausimo.

Netenka stebėtis, kad autorius savo buvusiam mokytojui nepagaili širdies, gero žodžio, bet kartu, kur reikia, jis jį ištiesina, nulegendina ir pateikia skaitytojui tokį, koks jis iš tikrųjų buvo. Vadinasi, jis stengiasi jį vertinti objektyviai, neutraliai, žvelgdamas iš laiko perspektyvos. Visa tai jo knygai suteikia tam tikro pirmaeiliskumo.

J. Girniaus knygos išviršinis pavėdas, kurį jai nužiedė dail. Danguolė Stončiūtė, yra labai simpatiškas savo kuklumu, lengva ir neperkrauta sandara. Gal tik vidinė tekstų struktūra galėjo būti šiek tiek pagyvinta ryškesnėmis antraštelėmis skirsnelių pažymintėmis raidėmis ir šiek tiek platesniais bei dar-

nesniais tarpais tarp antraštelių ir tekstų.

Vieną žodžiu, J. Girnius, žino kas autorius ir kitų knygų, ateitininkų sendraugų užmojų išleisti ateitininkų tevo monografiją, vykde be priekaištų, atiduodamas, kas Dovydaičio — Dovydaičiui, kas skaitytojo — skaitytojui. Netenka abejoti, kad skaitančioji visuomenė autorius ir leidėjui už tai yra dėkinga. Knyga yra rekomenduojama visiems. Jei kas nesidomės pačiu Dovydaičio asmeniu, tam galės būti įdomu susipažinti su ano meto lietuvių ideologine istorijos slinktimi ir aplinkos įtakomis.

* * *

Gal giliųjų amžių lemties vedini, gal paslaptinių jausmų viliojami, o gal kitų motyvų žadinami, lietuviai, atsidūrę girioj, jaučiasi, "kaip danguj ar rojuj". Kas yra giria, kad ji taip kiekvieną žavi ir savięp traukia? Kodėl A. Baranauskas, besidžiaugdamas Anykščių šilelio gyvata, nukeliavo į vyskupo sostą, kodėl Maironis apraudojo vėjo laužiamą girios medį, kodėl M. Vaitkus ėjo į miško tankmę jieškoti lentų savo karstui, kodėl užė sodai ir giraitės J. Baltrušaičiui...?

Gerai, kad monografijos autorius aprašė Kazlų Rūdos girias, kurių gaudimas bus užbūręs ir Pr. Dovydaičio sielą. Argi ne per šių girių kemsynes išbrido ir jis į savo asmens poaugščius? Juk ir jam giria, kaip ir visiems gamtos karaliams, ar tik nebus tapusi pirmaprade Dievo Evangelija? Nes kiekvienas girios medis ir kiekvienas jos gyvis juk yra Viešpaties žodis: tebū-

nie eglė, tebūnie beržas, uosis, ažuolas, klevas... , tebūnie žebenkštis, voverėlė... , tebūnie genelis, tetervinas, gegutėlė... Ir tie žodžiai tapo kūnais.

Nevisi geba šiuos žodžius skaityti. Dovydaičiui gi miškų evangelija, matyt, smigte smigo į širdį. Antai, kartą, užlipęs į Kirdeikių piliakalnį ir apžvelgęs apylinkės panoramą, ją pamilo ir geidė čia būti palaidotas, o ant jo kapo būtų įrašyta: "At-eikite ir pamatykite Dėvo darbų, kokius padarė mūsų tėvyneje".

Sakyčiau, kad šv. Pranciškus Asyžietis pačia tikriausia prasme buvo gamtos karalius. Geras karalius, rūpestingas, gailestingas ir mylįs savo valdinius. Každėl man atrodo, kad juo buvo pasekęs ir Dovydaitis. Tai kas, kad jis nesukūrė saulei giesmės ar poemos gamtai. Bet jis organizavo "Gamtos Draugo" ekskursijas, kurios buvo tapusios gyvų ryšiu tarp jų dalyvių ir gamtos. Per gamtą jis vedė ir savo jaunuosius draugus į augtumą, į kalnus, kiferinį dėbės...

* * *

"O Jugend, o schoene Rosenzeit" P. Dovydaičio laikais buvo vokiečių kalbos tema rašto darbui aštuntokams vienoje lietuviškoje gimnazijoje. Beskaitydamas monografiją, šią temą prisiminiau ir pamaniau, kad jaunystė tik tam tikra prasme primena rožių žydėjimo laiką. Kalbant simboline prasme, jaunuolis Dovydaičio gyvenimo kelyje rožės žydėjo, bet nekvepėjo. Jis veikiau jaunystę suprato, kaip V. Kudirka:

Kol jaunas, o broli, sėk pasėlio grūdus

Ir dirvos neapleisk! Tuomet, kada jausi,

Kaip kūns ima stingti, dvasia jau apsnūdus,

Vėlu juk prie darbo: ne sėsi, ne pjausi

Taigi į darbą, kol dvasia dar neapsnūdus!

Tartum paėmęs jauną Dovydaituką už rankos Runkių kaimelyje, penkiolikos vaikų šeimoje vyriausiąjį (1886. XII. 2), autorius vedžioja po Kazlų Rūdos miškų masyvą, varganais jo jaunystės keliais, dūminės pirkios pasieniais, per ganyklas ir lankas, pristatydamas jį skaitytojui piemenuko drabužiuose, vėliau, kaip pusbernį, ariantį dirvas, prie žagrės prisitaisiusį knygą ir metantį į ją žvilgsnį po žvilgsnio, bejieškantį šviesos, kuri jam jau buvo pradėjusi smilkti nuo jaunų vaikystės dienų. Šitaip jis jį perveda per mokyklas, per egzaminų krūvas, kuriems jis pats pasiruošia, niekieno nepadedamas, ir, eksternu juos išlaikęs, gauna brandos atestatą. Toliau seka Maskvos universitetas, kuriame jis, skaitydamas "gyvenimo knygą... lapsų lapą", pasiekė tokį žinijos laipsnį, kuris įgalino pasodinti jį į redaktoriaus kėdę, nuvesti į gimnazijos direktoriaus kabinetą, įrikiuoti į Vasario 16 akto signatarų eiles, tapti ministru pirmininku ir pagaliau universiteto profesorium.

Šitaip jaunystėje apsišarvavusių mokslu ir net tapusių žinijos pirmūnu autorius parodo Dovydaitį, plūstantį Lietuvos dirvose, kurių knygos sutiktuvų rėmuose neįmanoma aprėpti. Taigi tenka tik šį tą paliesti lyg prabėgomis.

(T. Ž. au)

Toronto "Gintaro" ansamblio šokėjos "Sadutės" šokyje Baltimorėje

Nuotr. O. Burzdilaus

VASARIO 16 GIMNAZIJOJE**SU MOKINIŲ BENDRABUČIO VEDĖJU**

Tęs. iš pr. numerio

LAISVALAIKIS

Laisvalaikis svarbi mokinio gyvenimo dalis.

Laisvalaikis, be buvimo lauke, kokio sporto, galima būti laisvalaikio kambaryje pilies pastate; klausytis radijo, tarpais žiūrėti televizijos ar užsiimti ir kuo kitu.

Per savaitę televizijoje galima žiūrėti 2 kultūrinės ir 1 pramoginės programos, kurias pagal mokinių pasirinkimą žiūrima grupėmis.

Be to veikia berniukų tinklinio komanda, kuri kartais lošia, vietinio sporto klubo globojama, ir už gimnazijos ribų.

Rudenį ir pavasarį laisvalaikiais galime lauke žaisti tinklinį, krepšinį ar (europietišką) futbolą. O, žiemą kad prūdas užšąla, galima smagiai pačiužinėti.

Yra ir tautinių šokių grupės, seniau buvusios gyvesnės. Dabar, M. Dambriūnaitėi perėmus jas globoti, tikimasi vėl sėkmingiau veikti. Gimnazijos šokėjai dalyvauja lietuvių šventėse visoje Vokietijoje.

P. B. Krivickienė reguliariai laisvalaikiais praveda rankdarbių valandas, kuriose mokiniai dalyvauja savanoriškai.

P. A. Lipšui padedant, organizuojasi fotografijos meno klubas.

Mokinių komiteto prižiūrimas mokinių laisvalaikio didelis kambarys pilyje – gera vieta viduje praleisti laisvalaikį.

Yra radijas ir dar šis tas. Galėtų būti daugiau knygų, laikraščių-žurnalų, kokių žaidimų sėdint užsiimti ar net ir kavos-arbatos.

Tam kambariui praturtinti būtų labai miela kokių daiktų ar p. laisvalaikio užsiimti tikėtis iš gerųjų gimnazijos draugų užjūryje, nes vietoje visiškai nėra lėšų tam reikalui.

Jei kas gimnazijos bičiulių iš kitur norėtų kaip prisidėti prie mokinių ne pamokų metu užsiėmimu ar laisvalaikio kambarį praturtinti, sporto ar kitokių žaidimų priemonių parūpinti, ar ir pinigais paremti, savo gerą valią turėtų pareikšti.

Berniukų bendrabučiu,

Mergaičių bendrabučiu,

Mokinių komitetui,

Laisvalaikio užsiėmimų instruktoriams tiesiogiai ar per bendrabučių vedėjus. Jei siunčiama tik gimnazijai bendrai (o jos skylės labai didelės), gali dalykai įkristi ne į tą skylę, kuri tuo turėtų tiesiogiai papildinėti.

Bendras adresas yra:

Privates Litauisches Gymnasium,
6840 Lampertheim 4,
W. Germany.

Mokinių prašomi, abiejų bendrabučių vedėjai pradėjo lėšas kaupti laisvalaikio kambaryje įtaisyti bilijardo stalą. Ligi šiol jau sukaupta DM 400, iš viso reikia apie DM 1200.

Protarpiais ypač vyresniųjų klasių mokiniai nueina į kaimo „ledų kavinę“ kur klausosi parinktos muzikos, užvalgo ledų pabendrauja. Vis šiokia tokia išėiga.

Šeštadieniais, mokinių iniciatyva ir atitinkamam klasių auklėtojui sutikus, įvyksta ir savybės šokių vakarėliai, kartais ir su jdomia programėle.

Gimnazija yra mažoje vietovėje, tai į kokius didesnius kultūrinius parengimus – koncertus, teatrus, parodas, šventes ir p. – reikia vykti toliau. Yra ir 7 vietų autobusukas; neretai naudojamas juo tokiems reikalams.

KAIP SU MAISTU?

Gimnazijos valgykloje, kurioje valgo visi bendrabučių mokiniai, mokytojai ir kiti čia gyveną asmens, maistas geras ir sveikas. Vaikai gali pavalgyti sočiai. Gal maistas nėra labai įvairus, gal amerikiečiams „per riebus“, gal būtų pageidautina daugiau žalių daržovių ir ypatingai daugiau vaisių. Bet tie dalykai gimnazijos silpnam biudžetui nelabai prieinami. Vedėjas nėra girdėjęs mokinių kitokių pageidavimų maisto reikalu.

Berniukų bendrabučio vedėjo prieškambariame yra mažutė virtuvėlė, A. St. joje nieko nedaro, mokiniai gali, jei nori ir turi ko, pasinaudoti ką pasišildyti ar išsivirti.

Toks pat būdas ką mokinėms pasišildyti ar išsivirti yra ir mergaičių bendrabutyje.

KAIP SU MOKINIŲ PRIVAČIAIS PINIGAIS?

Norima, kad dėl įvairių priežasčių vaikai pinigų nelaikytų su savim. Jie ar jų tėvai tokius pinigus „deponuoja“ pas bendrabučio vedėją, o mokinys, kai jam pinigų reikia, pasiima iš savo „einamosios sąskaitos“, kurios buhalteriją veda ir atitinkamas bendrabučio vedėjas.

SVARA

Savo kambarius ir kai kurias bendras patalpas tvarko ir valo patys mokiniai. Ir tą jie atlieka gerai. Šiaip valymo darbams atlikti yra tarnautoja.

Yra mokiniams prausyklos, yra ir dušai. Jie yra abiejuose bendrabučiuose.

Guolio baltinius ir, kas nori, asmeninius atiduoda nuvežti į skalbyklą miestelyje. Kitus baltinius ar kokias smulkmenas mokiniai gali išsiskalbti prausyklose. Be to ponai Sabai (iš JAV dirbą Europoje) nupirko gimnazijai skalbiamąją mašiną. Tai tam tikra eile vaikai gali ja naudotis.

Paklodžių turi gimnazija, bet iš Vokietijos visi mokiniai turi savo atsigabene; iš Amerikos kontinento, gal dėl svorio lėktuvu keliaujant, mokiniai naudojami gimnazijos paklodėmis.

O KAIP SVEIKATOS REIKALAI?

Sveikatos reikalais gimnazijoje rūpinamasi. Per savaitę du kartu į gimnaziją atvyksta gydytojas mokinių sveikatos reikalais. Reikalui esant, pati mokykla nugabena susirgusį mokinį pas daktarą ar į ligoninę.

Vokietijos gyventojams gydymo ir vaistų išlaidos tvarkomos tam tikru būdu, kuriuo negali naudotis mokiniai iš kitur. Todėl labai svarbu, kad nuo ligos, kokių nelaimingų atsitikimų ar p. vaikai iš Amerikos kontinento būtų apdrausti jų šeimų ir kad draudimo kokius dokumentus mokiniai turėtų su savim II.16 gimnazijoje.

MOKYMOŠI PAŽYMIAI

Tėvai, kurie patys mokėsi mokyklose, kai blogiausias pažymys buvo 1, neturėtų nusiminti, jei vaikas praneštų gavęs 1. II.16 gimnazijoje mokslo pažangumo pažymiai rašomi nuo 5 ligi 1, ir tas 1 yra aukščiausias pažymys, o tradiciniai labai geras 5 – yra – pats blogiausias.

KAIP SU AUKLĖJIMU?

A.S. pasisakė nenorįs svarstyti mokymo reikalų, jam labiausiai rūpūs jo tiesioginis uždavinys, už kurį jis jaučiasi ir moraliai atsakingas. Tai gyvenimas bendrabutyje ir mokinių auklėjimo bei auklėjimosi reikalai.

Visa II.16 gimnazijos buvimo esmė yra, kad joje jaunimas būtų ugdomas lietuviška ir krikščioniška dvasia, paremiama plačia prasme demokratiškumo nuotaika.

Laikoma, kad teisės ir laisvės uždeda ir pareigas. Bendrabutis yra savitas visuomeninis gyvenimas, kartu iš mokinių laukias ir visuomeninių darbų – dalyvauti ir prisidėti, tvarkyti parką, švariai laikyti aplinką, kuo rūpintis, ką atlikti ar ką nunešti ir t.t. Žodžiu, aktingai dalyvauti visų bendrame gyvenime. Stengiamasi, kad tame gyvenime būtų ryšku teisingumas, atsakingumas, garbingumas, pasitikėjimas.

Abiejų bendrabučių vedėjai (Algirdas Stankus, Marija Dambriūnaitė, Marija Saulaitytė) yra jauni žmonės, amerikietiško auklėjimo ir moderniškesnių supratimų: jie rūpinasi, kad mokiniams bendrabučiai mokslo metais būtų jų kiek galima, jaukūs namai, miela aplinka, nuoširdi draugystė. Todėl vedėjai nenorį, kad į gyvenimą juose būtų galima žiūrėti, kaip į kokį vaikų darželio pakaitalą, stovyklavimą patalpose, kariuomenės barakus ar, neduok Dieve, kaip į kokius pataisos namus. Mielai tokiu pat principu laikytis ir asmenys, reikalui esant, juos bendrabučių vedėjų pareigose pavaduoja – p. A. Veršelis ir p. B. Lipšienė.

Kuo galį jie visi bandą rasti vis naujų būdų geriau tvarkytis ir stiprinti auklėjimą.

Nuo rudens įvedė ir pačių mokinių pasikalbėjimus II.16 gimnazijoje gyvenimo klausimais. Tos diskusijos vyksta penktadienių vakarais, nors neprivalomos visiems dalyvauti, bet mokinių gausiai lankomos ir, atrodo, pozityvios.

Bendrabučio vedėjo tarnyba – 24 valandos per parą. Bet kuris mokinys bet koku savo reikalu ir bet kuriuo laiku gali kreiptis į savo bendrabučio vedėją. Nesą priimta atsakyti „ateik vėliau“.

Tai tiek iš II.16 gimnazijos mokinių gyvenimo.

Kr.

MŪSŲ ŽINIŲ

GUAJARA-MIRIM, RO

Nežiūrint kasdienio lietaus, kun. dr. F. A. Bendoraičio ligoninė plečiama nauja statyba, kuri jau pasiekė langų aukštį. Pakilus upių vandeniui, ligoninė pilna malarijos ligonių, kuriems reikia daugiau vietos.

Laivas-ligoninė, pradėtas statyti spalio mėnesį jau su dviem aukštais ir stogu. Ligoninei talkinančioj fazendoje sėjama gyvuliams pašaras, o tvenkinyje prieš keletą mėnesių įleistas žuvis jau pradėjo neršti.

25-ųjų metų prancūzė gydytoja, atvykusi talkon lapkričio mėnesį, buvo susirgusi ir galėjo pati pamėginti „Gerojo Ganytojo“ ligoninės patarnavimus. Dabar su misionierium Pe. Geraldo išvyko lankyti sodybų palei Guaporé upę.

Sausio 10 daugybė draugų ir pažįstamų susirinko kun. Bendoraičio sodybon jo pasveikinti gimtadienio proga.

ŠVENTĖ DEŠIMTMEČI

São Paulo įkūrimo dieną sausio 25, Mišiomis Vila Zelinos bažnyčioje ir jaukiomis vaišėmis Liet. Kat. Bendruomenės choro salėje vedybinio gyvenimo dešimties metų sukaktį šventė choro vedėjas Viktoras Tatarūnas su žmona Angelina.

KELIAUJA ČILĖN

Aleksandras Valavičius, su draugais keliaujas per Argentiną į Čilę, jau turėjo progos pasimaudyti Iguacu kriokliuose, Paranos upėje prie Santa Fé miesto ir San Roque ežere prie Kordobos. Saulė karšta ir dienos daug ilgesnės negu São Paule.

Pasižvalgę po vyno žemę Mendozos apylinkėje, trauks į Čilę. Kordoboje matė didžiausią pasaulyje kukuojantį laikrodį miesto aikštėje.

"NEMUNAS" IŠVAŽIAVO

Sausio 27-tos dienos pirmąjį pusvalandį iš São Paulo autobusų stoties pajudėjo TTL autobusas, vežęs vadovą Joną Lukoševičių ir dar 21 nemunietį koncertinei kelionei į Urugvajų ir Argentiną. Linksmus šokėjus išlydėjo tėvai, broliai ir seserys. Nors tai „Nemuno“ trečioji kelionė į užsienį (1972 m. į JAV, 1974 m. į Argentiną), yra ir naujų šokėjų, pirmą kartą toliau važiuojančių; tad tėvai ir motinos, suėmę rankas negailėjo vaikams kartoti „juizo“.

„Nemunas“ repetavo kiekvieną vakarą šv. Kazimiero parapijos

salėje per dvi savaites, o sausio 25 d. — ištisą dieną. Paskutinės repetacijos metu iš JAV atskrido T. Leonas Zaremba, į kurio Mišias koplyčioje suėjo visi šokėjai, prašydami Dievo palaimos laimingai kelionei ir sėkmingiems pasirodymams.

Šį kartą „Nemunas“ važiuoja be savo ištikimo akordeonisto Reinaldo Putvinskio, tad Jonas Lukoševičius įgrojo juoston visą šokių muziką ir kartu vežasi visus garso aparatus.

„Nemunas“, pabuvęs Montevidejuje nuo sausio 28 iki vasario 1, persikels per La Plata ir beveik dvi savaites bus Buenos Aires ir Berisso apylinkėse, vasario 12 dalyvaudamas Lietuvos Nepriklausomybės šventėje. Vasario 14 d. dalį pabus Montevidejuje, o į São Paulį atvažiuos pačią vasario 16, 5 val. ryto autobuso stotin.

ANGATUBA, SP.

Pakviesti su lietuvių šeimų vaikais apsilankyti „Bitutės“ stovykloje, Birutė (Vilkaitė) Breviaro tikėjosi susidomėjusius vaikus atvežti, pabrėždama, kad vaikai labai domisi ir kad svarbu jiems susipažinti su kitais lietuvių kilmės vaikais. Bet dėl kokių nors priežasčių negalėjo dalyvauti. Angatuboje gyvena Senvaičių ir Vilkų šeimos.

Jau stovyklon užsirašę Vinco Klimeikos anūikai iš Jacarei, SP. paskutinę minutę turėjo pakeisti planus, ir dalyvauti negalėjo. Taip pat buvo kalbinti vaikai iš Jundiaí, SP, bet nedalyvavo. Iš Santos, SP, „Bitutės“ stovykloje praleido Prano ir Stasės Kondrotų anūikai Telma ir Aleksandras. Tuo būdu vis stengiamasi į stovyklas bei kitą veiklą įtraukti lietuvių šeimas, gyvenančias kiek toliau nuo São Paulo miesto ir jo apylinkių.

DALYVAVO PAMALDOSE

Liuteronų bažnyčioje, Av. Rio Branco, sausio 30 d. popiet pa-

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Li-mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

maldose už a.a. Ferdinand Saukas, Estijos konsulą. dalyvavo ir lietuvių atstovai.

IŠSKRIDO SVEČIAS

Kun. Leonas Zaremba, SJ, nuo sausio pirmos einas Lietuvos jėzuitų provinciole pareigas, sausio 25 — vasario 1 aplankė šv. Kazimiero parapijos kunigus, susitikdamas ir su Leste I srities vyskupu Dom Luciano, Tėvų saleziečių provinciole Pe. Legal, lietuviams kunigais V. Zelinoje, lietuviams veikėjais ir pažįstamais. Iš Brazilijos išskrido į Montevideo, o iš ten per Čilę, kurioje anksčiau gyveno, atgal į Clevelandą JAV.

ŠVENCIA 40 M. KUNIGYSTĖS

Latvių liuteronų pastorius Jakobs Mekšs sausio 30 minėjo savo darbo keturiasdešimties metų sukaktį. Lietuvių tarpe gerai pažįstamas latvis buvo estų ir lietuvių pasveikintas tą pačią dieną evangelikų bažnyčioje São Paulo centre. Šiais metais pastorius Mekšs yra Pabaltiečių komiteto pirmininku.

NAUJAS KRIKŠČIONIS

Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje sausio 29 buvo pakrikštytas Paulo Alfonso, Onutės Petraitytės Liblik ir Sergio Liblik antrasis sūnus, gražų savo nusiteikimą išlaikęs beveik iki apeigų pabaigos.

RIO

Lietuviškos pamaldos Rio de Janeiro lietuviams bus vasario (fevereiro) 13 d. 10 (ne 11) val. Mišias laikys kun. Valiukevičius. Ta proga bus paminėta ir Vasario 16-toji.

Prel. P. Ragažinskas

JAU TREČIA STOVYKLA

Kun. Juozas Šeškevičius su dviem Kombi pilnais stovyklautojų išvyko sausio 31 į Balneario Florida, kur šią savaitę vyksta ateitininkų stovykla, ruošta lietuviškai kalbantiems vaikams ir jaunimui.

PRASKRENDA SVEČIAS

Dr. Sutkus, mokytojo ir buvusio lietuviškų mokyklų inspektoriaus a.a. Simo Bakšio giminaitis, iš Čikagos į Rio atskrido sausio 30, o São Paule lankosi vasario 4-6, norėdamas aplankyti savo dėdės kapą.

Užsisakykite ir paremkite

MŪSŲ LIETUVA

1977 metams

METINĖ PRENUMERATA: Cr. 105,00

GARBĖS LEIDĖJAS: Cr. 500,00

Knyga apie Lietuvą anglų kalba

"LITHUANIAN CHRISTIAN DEMOCRACY"

by A. J. Kasulaitis

Ši, tik iš spaudos išėjusi, 268 psl., iliustruota Europos-Lietuvos žemėlapiu bei nuotraukomis knyga yra Lietuvos valstybės kūrimo, jos nepriklausomo gyvenimo bei vėliau mūsų tautos kančių istorinė iškarpa. Ji įdomi ir naudinga visiems, o ypač tiems anglų kalbą vartojantiems lietuviams, kurie norėtų savo tėvų krašto proeitį arčiau pažinti.

Knygos autorius Algirdas J. Kasulaitis, mokslus baigęs JAV, žinomas kaip redaktorius, publicistas, krikščionių demokratų veikėjas, ilgametis VLIKo bendradarbis.

Knyga — Leono XIII Fondo leidinys skoningai išleista, tinkama ir dovanoti (jaunimui ir amerikiečiams) Kaledų ar kitom progom. Kaina \$4

Gaunama pas platintojus ir leidėjus:

Leono XIII Fondas, 894 E. 223 St., Cleveland,
Ohio 44123, USA

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS. PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-SOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Bonys Ltda.

Inscr. Estadual 104.610.917

C. & G. 63.822.974/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0577 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

VASARIO 16-TOSIOS ŠVENTĖ

Lietuvos Nepriklausomybės šventė nukelta į vasario 27, po karnavalo-užgavėnių.

Programoj numatyta:
– 15 val. MIŠIOS V. Zelinos bažnyčioj;
– po to MINĖJIMAS seselių pranciškiečių gimnazijos salėj, kurį praves jaunimas ir išpildys meninės programos pyne;
– seks VAIŠĖS - PABUVOJIMAS Jaunimo Namuose.

TĒVŲ JEZUITŲ IŠLEISTUVĖS

Po visos eilės metu darbo mūsų kolonijoje Tėvai Jėzuitai palieka San Paulo ir pagal naujus vyresniųjų paskyrimus išsikelia kitur. Tėvas A. Saulaitis išvyks kovo pradžioje, o t. Petras Daugintis kiek vėliau. Tėvams Jėzuitams už visą darbą ir visus patarnavimus (o jie buvo gausūs) padėkoti, juos pagerbti ir su jais atsiveikinti vasario 27 dieną, tuoj po Nepriklausomybės Minėjimo – rengiamos išleistuvės – vakarienė. Vasario 8 dieną 20 val. Vila Zelinos klebonijoje šaukiamas pasitarimas pobūvio organizavimo reikalu. VI-SI NORINTIEJI PRIE IŠLEISTUVIŲ ORGANIZAVIMO PRISIDĖTI, kviečiami atvykti į posėdį.

Iniciatorių vardu
Kun. J. Šeškevičius

ŠV. KAZIMIERO ATLAIDAI

Metinė šv. Kazimiero parapijos šventė prasidės Mookoje Mišiomis kovo 6 d., sekmadienį, 16 val. Po mišių – programėlė ir sudėtinės vaišės, per kurias bus galima atsisveikinti su kun. A. Saulaičiu, kuris parodys dar gražiausių fotografinių skaidrių (slides) iš kelionių po Braziliją ir lietuviškos veiklos (1970-1977 m.) su pritaikyta muzika.

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ

Kovo 19 dieną Šv. Juozapo šventė. Lietuviškai Šv. Mišios bus 7 val. ryto. Vakare 19,30 vietos vyskupas laikys Šv. Mišias braziliskai. Kad lietuviams būtų patogiau iškilmingai šv. Juozapas bus paminėtas sekmadienį kovo 20 per sumą. Suma bus laikoma bendruomenine intencija. Po sumos L.K.Šv. Juozapo bendruomenė organizuoja pietus. Pietų tikslas suburti valandai kitai lietuviui ir duoti jiems progos pabūti kartu ir pabendrauti, užtai pietūs

Šio ML numerio GARBĖS LEIDĖJAI ONA IR VINCAS KULIEŠIAI

minintys savo vedybinio gyvenimo penkmetį (1972.II.5), besidžiaugią šiuo laikraščiu ir sveikiną su 1977 metais gimines, pažįstamas, pažįstamus S. Paulo lietuvius bei dvasiškius. Jiedviem nuoširdžiai dėkoja ir linki daug laimingų vedybinio gyvenimo metų Chicagoje

ML administracija

kainuos tik 20 kruzeirų. Įsigykite pakvietimus iš anksto. Visus kviečiame dalyvauti.

ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

Jvyko po lietuviškų pamaldų sausio 30 dieną V. Zelinos klebonijoje. Susirinkime dalyvavo moksleiviai ir sendraugiai. Moksleiviai aptarė stovyklos reikalais o visi kartu turėjo pašnekės apie meilę/caritas, kaip ji aprašyta šv. Povilo laiške korientiečiams (dienos mišių lekcija). Susirinkime taip pat dalyvavo svečias iš Amerikos, t. Leonas Zaremba, SJ.

STOVYKLA

Sausio 31 dieną moksleiviai ateitininkai išvyko į stovyklą pajūrin. Stovyklau pp. sendraugių Mišauskų vasarnamyje Praia Grande Floridoje.

Į stovyklą išvyko 13 moksleivių ir studentų. Kartu stovyklau dėdė Juozas ir p. S. Pilypavičienė.

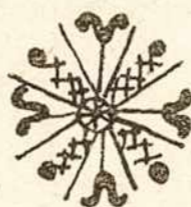
ĮDOMAJASI STOVYKLAVIETE

INŽ. MIKALOJUS IVANAUSKAS iš Čikagos atsiliepdamas apie stovyklą rašo: „Gražūs Jūsų sumanymai. Dievui padedant įvykdomi, todėl pasistengsiu Jums padėti su projektais, tik klausimas kaip greitai reikia Jums prisijusti projektų eskyzus. Galėsiu tik balandžio mėnesį, nes dabar dirbu ir laiko maža belieka“.

INŽ. VYTAUTAS BUTKEVIČIUS sausio 25 dieną buvo nuvykęs į stovyklavietę Atibajon ir suteikė nurodymų, kaip sutvarkyti stovyklos vandenį.

Svečias Tėvų Jėzuitų provincijolas Tėvas ZAREMBA, palydėtas B.L. Bendruomenės pirmininko Algimanto Saldžio, Alfonso Petraičio ir kun. J. Šeškevičiaus aplankė Lietuvių stovyklavietę Atibajoje. Nors svečias nepasiskubino pasakyti, ką mes paprastai darome, „kad tai gražiausia pasaulyje stovyklavietė“, bet pripa-

žino, jog stovyklai nupirkta vieta yra labai graži, tiek savo žemės paviršiumi, kalnais ir akmenimis, tiek horizonto vaizdais.

IŠSKRENDA Į JAV

Šv. Kazimiero parapijos kunigas Antanas Saulaitis, SJ, nuo š. m. kovo mėnesio paskirtas naujon vieton, prie Jaunimo Centro Čikagoje, JAV.

Įšventintas 1969 m. ir seminariją baigęs 1970 gegužės mėn. Š. Amerikoje, 1970 birželio 25 atskrido į Braziliją dviems metams talkinti šv. Kazimiero parapijos kunigams. 1972 m. nutarus III Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą ruošti Pietų Amerikoje, Lietuvos jėzuitų provinciolas įpareigojo palikti São Paule ilgiau. Taip tie dveji metai prasitęsė beveik iki septynerių.

Atsisveikindamas su bairais, vasario mėnesį laikys šv. Kazimiero parapijos pamaldas bairuose. Iš São Paulo išvyks po šv. Kazimiero parapijos šventės Mookoje kovo 6. Skrisdamas pradėti naujas pareigas Čikagoje, trumpai sustos Urugvajuje bei Argentinoje ir aplankys savo tėvus, gyvenančius prie New Yorko.

STUDENTŲ STIPENDIJŲ REIKALU

Naujoji BLB-nės valdyba nutarė pati tvarkyti Mokslo Stipendijų reikalą.

Stipendijų teikimo tikslas yra pakelti lietuviško jaunimo kultūrinį lygį, kad lietuvių bendruomenė išsiugdytų jaunų, išsilavinusių ir sąmoningų veikėjų.

Stipendijos yra skiriamos lietuvių vaikams, kurie jau reiškiasi lietuviškoj veikloj ir ryžtasi toliau dirbti lietuvių bendruomenėj.

Tad tie, kurie jau praėjusiais metais gavo ir dar nori gauti stipendiją ir tie, kurie norėtų pradėti gauti Studentų Stipendiją, turi parašyti asmeninį laišką (lietuviškai ar portugališkai), BLB-nės valdybai, išdėstydami reikalą:
– kokius mokslus eina
– kodėl prašo stipendijos
– kokia finansinė šeimos ir asmeninė padėtis
– kokios stipendijos norėtų (kokios sumos)
– koks jo-jos dalyvavimas lietuviškoj veikloj.

Prašymas turi būti įteiktas iki Vasario (fevereiro) 16 dienos šv. Kazimiero parapijos (Mooça) klebonijoje, V. Zelinos klebonijoje, BLB-nės valdybos p-kui (Alg. Saldys, rua Silva Bueno, 2511, Ipiranga, 04208, SP) ar MŪSŲ LIETUVOS adresu.

SEMANARIO NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kaštą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.